

Brněnský senior vychází
za finanční podpory
statutárního města Brna

B | R | N | O

VÍZE A NADĚJE U KOLÉBKY ROKU 2013

Jistě každý z nás jsme marně hledali sudičku, která by toto „novorozené“ obdařila námi toužebně vyhlíženou radostnou vizí vyhaslé „blbé nálady“ s nadšeným zvoláním „vstříc ke skvělým zítřkům“! K našemu velkému zklamání se k této kolébce nedostavila ani sudička s náručí plnou naděje, že se tak opravdu stane a my všichni budeme jako znovuzrození. Namísto toho jsme byli „shůry“ opět obdarováni zklamáním, jemuž se již ani nedivíme, neboť díky těm tam „nahoře“, se v něm již dlouhodobě musíme cítit jako doma! Naštěstí doma si to vnutit nenecháme, protože tam mezi svými drahými a přáteli si dokážeme nastolit to, co pomíjivé materiálně vysoce přesahuje – krásné, mezilidské vztahy!

Jako zázrakem dítě z kolébky vzrostlo v dospělého muže nám dobře známého,

(Dokončení na straně 3)

PRVOREPUBLIKOVÉ BRNO POD SNĚHEM

Jsem pamětníkem příkladného řízení města podle Augustýnova hesla ze 4.století „človče drž se řádu a řád podrží tebe“! Oproti současnosti v každém z městských domů byl tehdy domovník, zodpovídající i za čistotu a schůdnost chodníků přilehlých k těmto domům. Po noční chumelenici již od 4 hodin ráno chodily (ne jezdily!) po ulicích pěší policejní hlídky a zvonily na domovníky s upozorněním, že nasněžilo. Domovníci prozvonili všechny byty z nichž tělesně mohoucí museli se podílet na úklidu chodníků. Samozřejmě v každém domě bylo tolik košťat a lopat, kolik bylo nájemníků. Obyvatelé toto opatření chápali s pochopením i veselím, chodníky i přilehlou část silniční komunikace uklízeli a vzájemně se i koulovali.

Na Moravské náměstí, na náměstí Svobody a k nádraží v 5 hodin odpocho-

dovaly čtyři vězňů z městské věznice u Lužánek, aby tam pod dozorem četníků nakupily hromady jimi sklizeného sněhu, který následně opět ručně naložily na nákladní auta, odvážející sníh do řeky Svatky, takže okolo 10 hodiny nebylo v centru města po sněhu ani památky! V ostatních částech města u obecních domů byl uplatňován stejný režim úklidu sněhu, kdežto u soukromých domů bylo kontrolováno i pokutovatelné nařízení, že majitel domu je plně zodpovědný za úklid přilehlého chodníku i bezpečnost chodců. Odškodnění za úrazy na chodnicích v zimním období, bylo často vymáháno na vlastníku příslušného domu.

Je možné v Brně něco podobného dnes v době rozvinuté techniky a nahradit ruční práce mechanizací – o proklamované zjednodušené administrativě ani nemluvě! Slouží politici vládní, parlamentní a komunální občanům, či je tomu naopak – to si z o d p o v ě z m e sami!

H. Fadrus

Marie Veselá

POZVÁNKA NA ČLENSKOU SCHŮZI

Svaz důchodců České republiky,
Městská organizace Brno pořádá
6. března 2013 od 14 hodin členskou schůzi
v **Bílém domě – Bakalův sál.**
Těšíme se na setkání s Vámi ! MěV SD ČR Brno

ZAMYŠLENÍ NAD PROBLÉMEM DĚDĚNÍ V NOVÉM OBČANSKÉM ZÁKONĚ

Od 1. ledna 2014 vstoupí v platnost nový občanský zákoník č. 89/2012 Sb. (dále jen „NOZ“). Tento NOZ obsahuje 3080 paragrafů. Přijetí tohoto zákona výrazně ovlivní právní život naší země. Výrazně mění dosavadní způsob právních ustanovení do jednotlivých oblastí občanského práva.

Tento kalendářní rok je určen k tomu, aby právní veřejnost se nejen seznámila s jeho obsahem, ale aby si osvojlila tento NOZ. Je dost času na zvládnutí tohoto úkolu? Zdánlivě lze říci, že ano. Opak je však pravdou. Vždyt profesionální právnícká veřejnost je tento rok zahrnuta řešením nejen „starých kauz“, ale i celou řadou nových právních úkolů (např. vydání majetků v rámci církevních restitucí, řešení rozsáhlé presidentské amnestie, zejména jeho druhé část atd.) V diskuzích s advokáty na toto téma, jak se daří vyrovnat se s nároky na ovládnutí NOZ, dostává se mi rozpačité odpovědi, mnohdy spíše, že na to nepřišla ještě řada. Takže právníckou veřejnost čeká hektické období, aby se zvládl tento náročný úkol.

Při úvaze, kterou část NOZ přiblížit seniorské veřejnosti, vystává problém, čím začít. Dospěl jsem k názoru, že je to oblast **dědického práva**.

Dědické právo čekají od příštího roku největší změny v novodobé historii. Vždyt namísto dnešní úpravy dědických práv, které jsou obsaženy ve 27 paragrafech v občanském zákoníku, NOZ upravuje dědické právo ve 245 paragrafech a to v § 1475 až 1720.

Lze konstatovat, že současná právní úprava dědického práva je nedostatečná, protože neponechává zůstaviteli dostatečný prostor pro to, aby mohl rozhodovat o rozdělení svého majetku po své smrti.

Proto jsem se rozhodl Vás čtenáře, postupně seznamovat s novými skutečnostmi v dědickém právu z NOZ. Některé problémy z nového dědického práva: **Právo na pozůstalost § 1475 - 78**

Pozůstalost tvoří celé jmění zůstavitele, kromě práv a povinností vázaných výlučně na jeho osobu, ledaže byly jako dluh uznány nebo uplatněny u orgánu veřejné moci.

Dědí se na základě dědické smlouvy, ze závěti nebo ze zákona. Tyto důvody mohou působit i vedle sebe.

Odkazem se odkazovníku zřizuje pohledávka na vydání věci, popřípadě jedné či několika věcí určitého druhu, nebo na zřízení určitého práva (§1477 a 8) Odkazovník není dědicem.

Dědického práva, které má teprve vzniknout, se lze jen zřeknout; nelze je převést ani s ním naložit.

Z dědického práva je vyloučen, kdo se dopustil činu úmyslného trestního činu proti zůstaviteli, jeho předku, potomku nebo manželu nebo zavrženého činu proti zůstavitelově poslední vůli, zejména tím, že zůstavitele k projevu poslední vůle donutil nebo lstivě svedl, projev poslední vůle zůstavitele překazil nebo jeho poslední vůli zatajil, zfalšoval, podvrh nebo úmyslně zničil, ledaže mu zůstavitel tento čin výslovně prominul. (§ 1481)

Probíhá-li v den zůstavitelovi smrti řízení o rozvod manželství zahájené na zůstavitelův návrh podaný v důsledku toho, že se manžel vůči zůstavitelovi dopustil činu naplňujícího znaky domácího násilí, je zůstavitelův manžel vyloučen jako zákonný dědic. (§ 1482)

Dědického práva se lze předem zříci smlouvou se zůstavitelem; není-li jinak ujednáno, působí zřeknutí i proti potomkům. Kdo se zřekne dědického práva, zřídá se tím i práva na povinný díl; kdo se však zřekne jen práva na povinný díl, nezřídá se tím práva z dědické posloupnosti. – Zřekne-li se někdo dědického práva ve prospěch jiné osoby, má se za to, že zřeknutím platí, jen stane-li se tato osoba dědicem. – Smlouva vyžaduje formu veřejné listiny; práva a povinnosti z ní však mohou být zrušeny, pokud strany dodrží písemnou formu.

Dědic má právo po smrti zůstavitele **dědictví odmítnout**; smluvní dědic však jen, pokud to není dědickou smlouvou vyloučeno. Odmítne-li dědictví nepominutelný dědic, může dědictví odmítnout s výhradou povinného dílu. Zmocněnec může za dědice prohlásit, že dědictví odmítá, nebo neodmítá, nebo že dědictví přijímá, je-li k tomu podle plné moci výslovně oprávněn. – Odmítne-li dědic dědictví, hledí se na něho, jako by dědictví nikdy nenabyl. – Odmítnutí dědictví vyžaduje výslovné prohlášení vůči soudu. Dědictví lze odmítnout do 1. měsíce ode dne, kdy soud výrozměl o jeho právu odmítnout dědictví a o následcích odmítnutí; má-li dědic jediné bydliště v zahraničí, činí lhůta k odmítnutí dědictví 3 měsíce. – Uplynutím lhůty k odmítnutí dědictví právo odmítnutí dědictví zaniká.

Odmítne-li dědic dědictví pod podmínkou, s výhradou nebo jen zčásti, je odmítnutí dědictví neplatné. – K odmítnutí dědictví se nepřihlíží, dal-li dědic

již svým počínáním najevo, že chce dědictví přijmout. Nepřihlíží se ani k projevu vůle, kterým dědic odvolává své prohlášení že dědictví odmítá, nebo neodmítá, anebo že dědictví přijímá.

Vzdání se dědictví – Dědic, který dědictví neodmítl, se jej může před soudem v řízení o dědictví vzdát ve prospěch druhého dědice; učiní-li tak nepominutelný dědic, vzdá se tím také práva na povinný díl s účinností i pro své potomky. Souhlasí-li i druhý dědic, použije se obdobně ust. § 1714 až 1720; ne-souhlasí-li však, k vzdání se dědictví se nepřihlíží. (§ 1490)

Pořízení pro případ smrti jsou závět, dědická smlouva nebo dovětek. – Pořízením pro případ smrti nelze zkrátit povinný díl nepominutelného dědice, který se práva na povinný díl nezřekl a nedošlo-li ani k vydědění. Pokud tomuto pořízení pro případ smrti odporuje, náleží nepominutelnému dědici povinný díl. (§ 1492) – Pořídil-li zůstavitel pro případ smrti v době, kdy byl v péči zařízení, kde se poskytují zdravotní nebo sociální služby, nebo kdy jinak přijímal jeho služby, a povolal-li za dědice nebo odkazovníka osobu, která takové spravuje nebo je v něm zaměstnána nebo v něm jinak působí, je povolání těchto osob za dědice nebo odkazovníka neplatné, ledaže se tak stalo závětí učiněného ve formě veřejné listiny.

Závět je odvolatelný projev vůle, kterým zůstavitel pro případ své smrti osobně zůstavuje jedné či více osobám alespoň podíl na pozůstalosti, případně i odkaz. Není-li zřejmé, který den, měsíc a rok byla závět pořízena a pořídil-li zůstavitel více závětí, které si odporují nebo závisí-li jinak právní účinky na závěti na určení doby jejich pořízení, je závět neplatná. Závět je třeba vyložit tak, aby bylo co nejvíce vyhověno vůli zůstavitele. (§ 1494) – Poukáže-li zůstavitel v závěti na obsah jiné listiny, má i tato jiná listina stejné právní účinky, pokud splňuje náležitosti závěti. Nesplňuje-li je, lze jejího obsahu použít jen k vysvětlení zůstavitelovy vůle. – Právo povolání dědice je osobním právem zůstavitele. Zůstavitel nemůže povolání dědice svěřit jinému, ani poříditi společně s jinou osobou.

Dovětek – dovětkem může zůstavitel nařídit odkaz, stanovit odkazovníku nebo dědici podmínku, nebo doložit čas anebo uložit odkazovníku nebo dědici příkaz. Co je stanoveno o závěti, platí obdobně i o dovětku.

(Pokračování na straně 6)

JSOU NAŠE MÉDIA STRÁŽCI DEMOKRACIE?

Přesto, že nejsem častou sledovatelkou televize či čtenářkou tisků, domnívám se, že bych měla sdělit svůj názor na činnost českých médií. Původně jsem chtěla napsat „práci“, ale tento termín mi nepřípadá výstižný.

Domnívám se, že si česká média neuvědomují, že mají být strážci demokracie. Měli by informovat podle svého vědomí a svědomí, pravdivě, objektivně. Z řady reportáží, článků, či jiné prezentace vyčuhuje jako sláma z bot skutečnost, na čí objednávku pořad připravují, koho protlačují, komu škodí. A to je moc nebezpečné. Zejména v této nepřehledné době.

Dříve jsem na televizi neměla čas. Nyní mi sem tam chvilka vyjde a jenom se dívám. Televizní pořady staré od 60 let výše, jsou pro většinu diváků docela snesitelné. Vánoce např., každoroční pohádky, televarieté, pořady starší 30 let opakuje ČT v rozmezí dvou či tří týdnů několikrát. Ptám se jako koncesionářka televizního poplatku, dozvím se někdy od někoho k čemu jsou tyto povinné poplatky užívány? Je to ohromná částka veřejných prostředků a my jako platíci občané bychom měli vědět, co je za ně pořízováno. U většiny pořadů starších 30 let jsou uváděni sponzoři, kteří rovněž na pořad přispívají. Nemohli bychom, jako platíci koncesionáři znát detailní rozpis nákladů na tyto pořady? Rádi bychom se poučili a hlavně rádi bychom věděli, na co jsou naše peníze vynakládány. K televizi tvorbě je využíván fond ze státního rozpočtu, v podstatě se jedná o dotaci, i tady nás zajímá, podle čeho a jak jsou dotace rozdělovány. V neděli, 6. ledna, jsem s vypětím svých sil sledovala až do konce na ČT 1 film Definiční láska na motiv knihy M. Viewegha. Copak nám tento film sdělil? Jak obohatil našeho ducha? Jak zapůsobil na diváctvo

svým obsahem? Pozitivně nebo negativně? Myslím si, že jenom negativně. I když možná tak mnoho našich občanů žije a považuje tento nemorální život za normální, ale normální rozhodně není. Bezduché, trapné seriály, které nemají se skutečným životem nic společného, slouží patrně jako dříve červená knihovna k vymývání mozků a odvedení pozornosti od současného života nás všech. Televizní noviny by měly být nazvány Černou kronikou. Není tam nic pěkného, povzbudivého, jenom se z každého skandálu udělá skandál ohromných rozměrů, detailně jsme informováni o tom, kdo s kým spí, kdo komu platí, či neplatí příspěvky na děti, kdo se s kým soudí, kdo koho pomlouvá, prostě čím větší malér, tím víc ho nafoukneme. Nebudeme žít svůj život, ale život tzv. „celebrit“, kterým je jedno co se o nich píše, hlavně, že se píše! atp. atp. Prostě „sledovanost“ za každou cenu, je-li sledovanost, jsou peníze za reklamy a to nás živí, že? Mnoho mých známých a přátel se nedívá ani na pěkné filmy, protože jsou tak rozcupovány reklamami, že žádný umělecký dojem z filmu člověk nemá. Mají česká média nějaký program, nějaký cíl, nějakou vizi? Nebo se těší na vytvoření masy diváků, posluchačů, či čtenářů, kteří budou žít s vymytými mozky, bez radosti ze života, bez tvůrčího elánu a budou konzumovat všechno co se kolem nich děje, naprosto pasivně? Takhle jsme si média v demokratické společnosti rozhodně nepředstavovali! Filmy či seriály plné podvodů, vražd, korupce – to má být výchova našich dětí a vnuků? Poté se divíme, že takový frustrovaný mladý člověk vnikne do školy a bez jakékoli příčiny postřílí děti i učitele? Co je výsledek takové „práce“ televize či novinových článků? Na to si odpovíme každý sám!

Jako kapka rosy na mne zapůsobil pořad vysílaný ČT 24 na Štědrý den a opakovaný 25. 12. 2012, rozhovor s onkologem prof. Vorlíčkem z Brna. Byl to tak pěkně udělaný pořad, který měl člověku co říci. Díky jejich autorům. Podobný pocit jsem zažila v pořadu Uchem jehly, když mluvil opět onkolog prof. Josef Koutecký. Nádhera. Z obou pořadů vystupovalo do popředí člověčenství, lidství, vzájemná komunikace, zájem o člověka. Jenom takové a jim podobné pořady mohou člověka obohatit, pozvednout, zahřát u srdce.

Považuji za nezbytné vás se svými (ale nejenom mými) názory seznámit. Proto jsem tento názor poslala do některých novin a zejména do ČT a Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Zatím mi ani nepotvrdili, že dopis obdrželi. Rovněž v Lidových novinách napsal pan Ludvík Vaculík v sloupku Poslední slovo „O hloupé ženské“ svůj názor na tisk a televizi, které vůbec necítí žádnou odpovědnost za výchovu lidí. To, s čím přicházejí, rozsahem i významem, znečišťují naše vědomí. Tato média mají zájem přitáhnout pozornost lidí za jakoukoli cenu. Nevyhýbají se hloupostí, hrubostí, sprostotě, čímž tyto nepěkné vlastnosti v lidech podporují. Kde je dřívější inteligentní humor pana Vladimíra Dvořáka. Jedno sprosté slovo rozesměje publikum právě tak, a nemusí se vůbec přemýšlet o narážkách, jemných dotcích, kterými humorista upozorňoval na nešvary společnosti. Použití hrubé slovo je bezpracné a lidi nám za to ještě platí!

Uvědomme si však, že se nám toto všechno vrátí i s úroky! Hloupá, frustrovaná společnost se nebude rozvíjet lidsky ani ekonomicky. Chceme snad, aby v takové společnosti vyrůstaly naše děti a vnuci? Já tedy opravdu NE!!!

Antonie Hančíková

VÍZE A NADĚJE U KOLÉBKY ROKU 2013

(Dokončení ze strany 1)

který nás nikoliv z kolébky, ale již z Hradu, uvítal novoročním zamyšlením nad tím, co je a co by napraveno být mělo, v příkrém však rozporu s tím, čím on sám byl nám doposud odstrašujícím vzorem. V závěru neopomenul učinit gesto svého majestátu v podobě rozsáhlé tak skandální amnestie uvězněným. Takto nastolenou slavnostní náladu počátku nového roku však ihned nato nahradilo další velké zklamání, plně rozporuplně se nabízejících odůvodnění skutečného účelu tohoto (laciného?) gesta. Domnění, že se tím pomůže oprávněně potřebným vězňům, kteří délkou ztráty své svobody a svým příkladným chováním již odčinili většinu svého provinění, se ukázalo jako velmi naivní. Z toho nás však brzy vyvedla zdánlivě nevysvětlitelná – účelově však snadno pochopitelná mediální zpráva o skandálním osvobození miliardářských rozkrádačů, namísto občana Smetany, kte-

rý pouhým přimalováním tykadel na plakát našich politiků, projevil zástupně nespokojenost nás všech.

Aby osudový scénář tohoto prezidentování takto dále negradoval, usmála se na nás štěstěna jeho březnovým zakončením. V následném vládnutí se uplatní zkušenost, že „jak si usteleme, tak si i leh-neme“ tím, že ve druhém kole voleb všelidovým hlasováním nás všech, si ušetříme buď jemné šlehnutí předvelikonoční pomlázkou, nebo nechtěné prásknutí bičem. Pomoc v bezradnosti volby mezi dvěma závěrečnými prezidentskými finalisty nám nabízí na každém kroku naše média, jejichž objektivitu však může odhalit jen božská vševědoucnost.

Nezbývá proto než si připomenout výrok jednoho významného předlistopadového politologa, že „příští století bude poznamenáno terorismem a diktaturou

médií!“ Nezbývá proto než do toho zapojit vlastní rozum a sílu usilovného pozitivního myšlení, v němž společným úsilím ve výběru jednoho ze dvou jmen, se snad zabýváme na lepší časy! Již v předstihu přejeme nově zvolenému prezidentu rozvážnou moudrost, spravedlivé sociální citění i neopomenutí toho, že za své politické úspěchy vděčí i pracovnímu nasazení současných důchodců v jejich produktivním věku!

Vážení čtenáři BS, ve chvíli, kdy budete číst tyto řádky, bude již takto rozhodnuto o našem prezidentu a tím i o reprezentantu nás všech v zahraničí. Poněvadž veslo vládnutí však spočívá převážně v rukách Parlamentu, pak nechtě tato prezidentská volba bude po dvou letech též poučením pro morálně racionální zvolení i tohoto vykonavatele moci ve službě celé naší společnosti! To přeje sobě i všem vám, vážení čtenáři BS **redakce.**

ŠEDÁ SÍLA SÍLÍ! – GREY POWER IS GROWING!

Vynikající dobrá zpráva pro seniory: podle rozhodnutí Evropské unie mohou senioři žádat a musejí dostat příspěvek na topení! A to všichni – bez ohledu na to, kde žijí, třeba i v Africe nebo Karibiku, kde nikdy nemrzne – a stát je povinen jim ten příspěvek tam poslat, jinak by byl od Evropské unie popotahován za to, že je diskriminuje.

A tak k dosavadním seniorským výhodám – m.j. osvobození od televizních poplatků a bezplatného jízdného, přibude seniorům další. A k tomu všemu budou ještě mít zaručen růst penzí vyšší než růst průměrných výdělků!

Ne, nechytla mně fantasy ani jsem včera nepřiletěl z Marsu. Je to pravda pravdoucí a ne že ne. Země, která svým seniorům poskytuje takové výhody, skutečně existuje. Má to ovšem jeden malý háček – ta země se nejmenuje Česko, ta země se jmenuje Velká Británie a nejedná se o seniory české, ale o seniory britské. Píše o tom Neil O'Brien, ředitel Policy Exchange ve svém článku: "Šedá síla sílí – a může udělat Británii lepší".

A tak zatímco stále větší část českých seniorů v důsledku špatného řízení státu a společnosti upadá do existenční nouze a musí řešit dilema jestli se mají najíst, zatopit si nebo zajít k doktorovi, protože na všechno, co by potřebovali, prostě nemají, jsou britští senioři tohoto ponižujícího rozhodování ušetřeni. Poučme se jak se jim to podařilo!

Respekt k seniorům ve skutečně demokratických západních zemích je totiž naprosto jiný než respekt k seniorům v Česku. Je to důsledek vzrůstajícího emancipačního hnutí uvědomělých a aktivních seniorů, kterým se říká "Šedá síla". Žádný západní politik – pokud nechce spáchat politickou sebevraždu – by si nedovolil k seniorům ve své zemi chovat tak arogantně a přezíravě jako politici čeští k českým seniorům. Je ovšem i spoluvinou českých seniorů, že to trpí a ve svobodných volbách stále dokola volí stále stejné prolhané a profláknuté ksichty.

Proč začali mít politici, kteří si zachovali pud sebezáchovy, stále větší respekt ze Šedé síly? Protože si uvědomili, že šedivci jsou především disciplinovaným a uvědomělým volebním šikem a kdo s nimi bude lépe komunikovat a lépe vyhová jejich požadavkům a potřebám, ten dostane jejich hlasy. A vůbec to není o konfliktu generací. A už vůbec ne o tom, že stále déle žijící senioři stále víc "ujíždají z mandatorních výdajů"!

Segment seniorů totiž v sobě skrývá ohromný – a v Česku bohužel stále nevyužívaný! – potenciál vzdělanosti, zkušeností, disciplíny a síly a co je velice důležité i historické paměti a pocitu odpovědnosti za výsledky a důsledky vlastní aktivity. Senioři život vyučil rozeznávat co je dobré a co ne, senioři dobře vědí, že minulost vůbec nebyla tak špatná, jak se dnes pokoušejí někteří padělatelé dějin se špatným svědomím líčit, senioři se stále nemohou smířit se skutečností, že stát, který není tomu tak dlouho fungoval a prosperoval, je dnes zadlužený a dorozkrádaný. Zkušenosti senioři tak snadno neskáč na lep falešným prorokům...

A přitom senioři nechtějí ani mnoho ani nemožného. Chtějí jen mít odpovídající přístup ke zdravotní péči, slušnou životní úroveň, bezpečnost a zajištěnou účast na řízení společnosti a rozhodování. Zdroje jsou! Senioři chtějí a jsou stále připraveni o mnoho víc dávat než brát.

Tak využijme nástupu do nového roku 2013 k tomu, abychom zvedli dosud pokorně skloněné hlavy, dosud prosebně natažené ruce sevrheli v pěst a uvědomili si naši dosud netušenou Šedou sílu! Jen tak přimějeme věrchušku konečně začít Šedou sílu brát vážně. Nebude to snadné, nebude to jednoduché, ale půjde to, musí to jít!

121219

Milan Hemzal

milahem@gmail.com

776 142 142

Svaz důchodců v Brně na své seniory v Domovech důchodců nezapomíná. Z návštěvy DD Kociánka, která se uskutečnila 22. 1. 2013 za účasti místopředsedkyně městského výboru L. Gottwaldové, předsedkyně Klubu důchodců v Králově Poli A. Čípové a členky výboru A. Štofánové, přinášíme pár obrázků. Foto: J. Štofán.

ZE ŽIVOTA MÍSTNÍCH KLUBŮ

O činnosti Klubu seniorů v Králově Poli

Scházíme se každé pondělí v klubu na Štefánkově v Domě s pečovatelskou službou od 13,30 do 16,00 hodin. Činnost klubu je vyplněna besedami, které nám dělají sami aktivní členové klubu, za což jim děkuji. V rámci zdraví chodíme do solné jeskyně a pořádáme cvičení pod vedením p. Valentové. Rádi si taky zazpíváme a zasoutěžíme při nějakém kvízu. Za rok 2012 jsme absolvovali zájezdy za zdravím do termálních lázní na Slovensko a do Maďarska, taky poznávací zájezdy do tuhového dolu a zámku v Českém Krumlově, Kamenici nad Lipou a po Moravě zámky Chropyně, Tovačov a podívali jsme se do Prostějova.

Před prázdninami jsme návštěvu hradu Veverčí spojili s projíždkou lodí po Brněnské přehradě. Podívali jsme se do bylinkové zahrádky na Kraví hoře. Navštívili jsme Kostnici u Jakuba, betlémy v Letohrádku Mitrovských, opery a činohry v Janáčkově a Mahenově divadle.

Za Klub seniorů Čipová A.

Zpráva o činnosti Klubu důchodců Obřany

I v druhém pololetí 2012 se každý týden sešli členové klubu důchodců v Obřanech, často také hosté z Maloměřic i jiných částí Brna. Program byl jako vždy bohatý. Kromě narozeninových oslav každý měsíc jsme pokračovali v dodržování lidových tradic a zpestřovali si každou středu zpěvem a tancem s našimi hudebníky střídavě panem Vladislavem Holzerem a Stanislavem Lysákem, harmonikáři Vladimírem Krejčou, Františkem Vaculíkem, Edou Havelkou, Jiřím Bartlem a Josefem Božkem.

Září jsme zahájili vzpomínkovým vystoupením ke 150. výročí založení Sokola, a to prostnými s kroužky.

Dokud bylo ještě pěkné počasí vyjeli jsme ke konci září na zájezd do zámku Hrádek u Nechanic. Celodenní výlet, na který nám přispěla i radnice – které děkujeme – byl zajímavý a zdařilý.

V říjnu jsme pozvali dětský taneční soubor Šafránek pod vedením paní Lenky Slaninové a soubor Slaviček (ti nejmenší) pod vedením paní Lenky Šmardové a country skupinu Enny Band Anny Vašíkové. Také nám přišla zkrátit odpoledne svým uměleckým vystoupením paní Iva Buriánková, tanečnice s názvem Aljaška, sestavou břišních tanců. Po vystoupení se změnila v učitelku a zájemce zasvětila do základních kroků country tanců. Moc se nám všechna tato vystoupení líbila.

V listopadu se slaví Kateřina a k tomu patří Kateřinské hody. Ty jsme si připravili na 21. 11. s májkou, krojovanými stárkami a stárky, hodovním právem, o které hlavní stárka požádala paní starostku. Nechybělo pohoštění, zpěv a tanec. Hosté z Komína nám zatančili Českou besedu a my se pokusili o část Moravské besedy.

Nu, a už tu je prosinec s Mikulášem a Vánoci. Mikulášská besídka s nadílkou byla veselá i poučná. Mikuláš, 5 čertů a 5 andělů nám nejen rozdali nadílku, ale Mikuláš nám připomněl, jak se máme chovat, abychom i příští rok přežili v pohodě a zdraví veršovaným ponaučením:

*Mějte se tu všichni rádi
dobrou mysl nenahradí
žádné léky, masti žádné,
a je to přec tak snadné:
Nemračit se, netrápit se,
na ostatní nezlobit se.
Umět druhé tolerovat,
ze všeho se zaradovat
a všechno brát s humorem,
aby pro vás každý den
přinášel jen radost, jas,
přeji Vám já, Mikuláš.*

V tomto duchu proběhlo i poslední setkání v roce 19. prosince jako předvánoční beseda s vánočním zamyšlením a přáním všeho nejlepšího nejen o svátcích, ale po celý příští rok.

V Obřanech 10. 1. 2013

Nejedlá Milada

ČESKOSLOVENSKO SKONČILO 31. PROSINCE 1992 VE 24.⁰⁰ HODIN

Po listopadu 1989 došlo k zásadním změnám v politickém i hospodářském životě naší společnosti. Brzy se ukázvalo, že vážným problémem budou vztahy mezi slovenskou a českou částí naší federace. Z názvu státu bylo brzo vypuštěno slovo „socialistická“. 29. března 1990 rozhodlo Federální shromáždění (FS) o novém názvu státu: Československá federativní republika. Ale již 20. dubna byl tento název z podnětu slovenských politiků změněn na Česká a Slovenská federativní republika. 11. dubna došlo na společném jednání české a slovenské vlády ke shodě, že svébytnost a integrita obou republik je základem soužití obou republik. Nehovořilo se o tom, jak daleko může svébytnost jít, aby zůstal zachován společný stát. Ve volbách 8. – 9. června 1990 získalo Občanské fórum 118 a Veřejnost proti násilí 58 poslaneckých míst z celkového počtu 300.

Ve dnech 8. – 9. srpna 1990 jednali ministři federální a obou národních vlád o kompetencích, pravomocích a právech těchto vlád. Začal nekonečný seriál 28 jednání federální vlády v čele s Mariánem Čalfou, české vlády v čele s Petrem Pithartem a slovenské v čele s Vladimírem Mečiarom o postavení Slovenska v Československu. Výsledkem byl návrh ústavního zákona o kompetencích schválený ve FS 12. prosince 1990. Této problematice se též věnovala předsednictva obou národních rad (v čele byli Dagmar Burešová a František Mikloško), která cestovala po našich hradech a zámcích. Pro národní vlády požadovali slovenští politici co nejvíc pravomocí na úkor centrální moci.

14. března 1991 bylo na demonstraci slyšet hesla Dost bylo Havla! a Chceme si vládnout sami! Rozvášněný dav napadl doprovod prezidenta Havla na náměstí SNP. Požadavek samostatného Slovenska se objevil znovu v Bratislavě 28. října 1991. 20. září 1991 vydali Pavel Tigrid, Jiří Suchý, Václav Malý, Marta Kubišová a další tzv. Výzvu občanům k zachování společného státu s výzvou, aby zákonodárci prosadili uspořádání referenda. Do týdne bylo získáno 140 tisíc podpisů a k 1. listopadu již 1 milion.

6. listopadu 1991 schválilo FS prováděcí zákon k referendu, ale 13. listopadu nedošlo ke shodě na znění 7 možných otázek. 9. listopadu Petr Pithart v televizním projevu přednesl návrh na tzv. dvojdomek, což vyvolalo nesouhlasné postoje. 17. listopadu přednesl prezident Václav Havel sedm zákonodárných iniciativ, a to novely zákona o referendu a o čs. federaci (ústavu schválit po schválení v obou národních radách), návrh zákona o rozpuštění FS, o přímé účasti republik při federálním rozhodování a o tzv. většinovém volebním zákonu. Na zasedáních FS 21., 28. ledna a 3. března 1992 však nebyly schváleny.

Slovenští představitelé požadovali uzavření právně závazné smlouvy jako základ vztahů mezi oběma republikami před přijetím federální ústavy. Čeští představitelé se obávali, že další existence Československa by byla zpochybněna, poněvadž podle smlouvy by vznikly subjekty mezinárodního práva, které by mohly samostatně jednat s jinými státy. 3. února 1992 byl při jednáních v Milovech přijat kompromisní návrh smlouvy mezi oběma národními radami. Ale předsednictvo slovenské ho 12. února 1992 neschválilo. Čeští politici dospěli k závěru, že další jednání se slovenskou reprezentací nemá smysl. Řešení problémů bylo na pořadu dne po červnových volbách 1992.

Do diskusí o státoprávním uspořádání společnosti se zapojilo i Hnutí za samosprávnou demokracii – Společnost pro Moravu a Slezsko (HSD-SMS). Bylo založeno 1. dubna 1990 a usilovalo o samosprávné vedení Moravy a Slezska v rámci federace, o obnovu zemského zřízení a uznání Moravy jako národa s vlastní právní subjektivitou, posílení obecní a územní samosprávy. Ve volbách v červnu 1990 získalo HSD-SMS

9 mandátů ve Sněmovně lidu FS (6 %) a 7 mandátů ve Sněmovně národů (4,67 %). Na podzim 1991 spory ve vedení HSD-SMS vyústily v rozdělení poslaneckého klubu na umírněnější a radikálnější část. Požadavky HSD-SMS nebyly naplněny a objevují se obyčejně v požadavcích zařadit moravskou národnost do formulářů pro sčítání lidu. V září 1990 byla registrována Moravská národní strana (MNS), která má obdobný program jako HSD-SMS, ale je radikálnější při prosazování svých požadavků. Při sčítání lidu v roce 1991 se k moravské národnosti přihlásilo milion a čtyři sta tisíc lidí. (Pokračování příště).

Volby do Federálního shromáždění, České národní rady a Slovenské národní rady se uskutečnily ve dnech 5. – 6. června 1992. V České republice zvítězila koalice ODS s Křesťansko demokratickou stranou a na Slovensku Hnutí za demokratické Slovensko (HZDS) – celkem 85 a 57 mandátů. 7. června pověřil prezident V. Havel V. Klause sestavením nové federální vlády. Vládu nešlo sestavit bez HZDS, proto došlo 8. června k jednání představitelů ODS a HZDS v Brně. HZDS předložila návrh konfederace dvou republik jako dvou samostatných subjektů mezinárodního práva s vlastním diplomatickým zastoupením, dvou emisních bank se společnou měnou. ODS označila návrh za nepřijatelný, ústřední vláda by neměla vliv na vývoj na Slovensku, mohlo by dojít k ekonomickému chaosu. Při jednáních 11. a 17. června v Praze se ukázalo, že federace je neudržitelná. Proto V. Klaus odmítl funkci předsedy federální vlády a došlo k dohodě s Vladimírem Mečiarom o sestavení federální vlády s omezeným časovým mandátem. Při dalším jednání 19. června v Bratislavě obě strany zjistily neslučitelnost svých programů a ráno 20. června byla uzavřena dohoda o zániku ČSFR. Federální vláda jmenovaná 2. července v Janem Stráským byla bez vlivu na další vývoj, hlavní agenda se přesunula do národních vlád v čele s V. Klausem (od 2. července) a Vl. Mečiarom (od 24. června), jak byli jmenováni ČNR a SNR.

3. července nebyl V. Havel zvolen do funkce prezidenta, poněvadž ho HZDS odmítla podpořit. 17. července SNR schválila Deklaraci svrchovanosti Slovenska. 20. července V. Havel rezignoval na prezidentskou funkci. Stát zůstal bez prezidenta, poněvadž volby 16. a 30. července byly neúspěšné. Při jednáních ODS a HZDS 22. – 23. července v Bratislavě došlo k dohodě, že obě strany prosadí ve FS ČSFR zákony o způsobu zániku federace a při jednání Václava Klause a Vladimíra Mečiara 26. srpna ve vile Tugendhat došlo k dohodě o časovém rozdělení federace na dva státy. 29. září 1992 začalo Federální shromáždění projednávat návrh ústavního zákona o způsobu zániku federace, předpokládající referendum, deklaraci FS, dohodou obou národních rad nebo vystoupením jedné republiky z federace. Hlasování nebylo úspěšné a Miloš Zeman prosadil návrh na ustavení komise pro přípravu přeměny federace v československou unii. Česká vláda tento návrh 3. října odmítla a požadovala po HZDS nesouhlas s unií, což se stalo. Kompetenční zákon FS z 8. října vzal federaci poslední zbytky pravomocí, republiky získaly právo uzavírat mezinárodní smlouvy od 1. ledna 1993. 13. listopadu byl schválen zákon o rozdělení majetku federace. Nové jednání o zániku federace bylo 18. listopadu neúspěšné a ČSSD navrhovala přijetí zákona jen v případě, že alespoň v jedné republice bude schválen v referendu – tento návrh prošel jen ve Sněmovně lidu. Obě vlády daly najevo, že v tomto případě ukončí existenci federace společnou deklarací obou národních rad. Stejně již uzavřely mnoho smluv pro budoucí existenci dvou samostatných států. A navíc – Václav Havel 16. listopadu oznámil, že hodlá kandidovat na funkci prezidenta České republiky. Na zasedání Federálního shromáždění 25. listopadu nebyl

(Pokračování na následující straně)

ČESKOSLOVENSKO SKONČILO 31. PROSINCE 1992 VE 24.⁰⁰ HODIN

(Dokončení z předchozí strany)

návrh na konání referenda přijat. Bylo rozhodnuto hlasovat prostou většinou o další existenci federace (viz. tabulka). Zákon prošel těsnou většinou a rozhodl o zániku federace.

3. prosince 1992 přijala Národní rada Slovenské republiky (NR SR) usnesení o členství Slovenska v Radě Evropy a prohlášení k parlamentům světa o vzniku Slovenské republiky jako nezávislého státu.

15. prosince 1992 schválila Česká národní rada (ČNR) zákon o tom, že zánikem federace přebírá ČNR působnost Federálního shromáždění.

16. prosince 1992 přijala ČNR Ústavu ČR s platností od 1. ledna 1993. Pro hlasovalo 172 poslanců, proti bylo 16, zdrželo se 10 a 2 nebyli přítomni.

V rozporu se zákonem z 25. listopadu 1992 si ČR k nelibosti Slováků ponechala dosavadní československou státní vlajku.

V preambuli Ústavy ČR se říká:

„My, občané České republiky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, v čase obnovy samostatného českého státu, věrní všem dobrým tradicím dávné státnosti zemí Koruny české i státnosti československé, odhodláni budovat, chránit a rozvíjet Českou republiku v duchu nedotknutelných hodnot lidské důstojnosti

a svobody jako vlast rovnoprávných, svobodných občanů, kteří jsou si vědomi svých povinností vůči druhým a zodpovědnosti vůči celku, jako svobodný a demokratický stát, založený na úctě k lidským právům a na zásadách občanské společnosti, jako součást evropských a světových demokracií, odhodláni společně střežit a rozvíjet zděděné přírodní a kulturní, hmotné a duchovní bohatství, odhodláni řídit se všemi osvědčenými principy prvního státu, prostřednictvím svých svobodně zvolených zástupců přijímáme tuto Ústavu České republiky“.

16. prosince 1992 schválila NR SR Smlouvu o dobrém sousedství, přátelských vztazích a spolupráci mezi SR a ČR. 17. prosince 1992 tuto smlouvu schválila ČNR a vydala prohlášení o vzniku ČR jako nezávislého státu.

17. prosince 1992 zasedali poslanci Federálního shromáždění naposledy s velkými rozpaky a starostmi, co budou dále dělat. Naděje, že budou automaticky senátory, se rozplynula. Senát vznikl až v roce 1996 ve volbách 81 členů.

19. prosince se naposled sešli ministři federální vlády a 30. prosince poslanci České národní rady. Od 1. ledna 1993 se stali poslanci Parlamentu ČR až do voleb v roce 1996.

**O půlnoci 31. prosince 1993 ČESKOSLOVENSKO PŘESTA-
LO EXISTOVAT.**

Karel Janiš

O konci federace bylo rozhodnuto takto:

Strana	Pro	Proti	Zdrž.	Nehl.	Nepřít.
Strana demokratickej ľavice	2	4	14	3	
Kresťansko-demokratické hnutie		7	5	2	
Koalice maďarských stran			8	1	3
ODS-KDS	84				1
KDU-ČSL	13				
HZDS	56				1
Levý blok		8	18	5	3
ČSSD	2	3	6	4	1
Neorg. Republikáni	4	8		2	
Slovenská národní strana	15				
Sociálnodemokratická strana Slovenska	3		1		1
Celkem	183	30	55	20	11
Ve Sněmovně národů ČR přít.	72	45	7	11	9
Ve Sněmovně národů SR	72	46	7	16	3
Ve Sněmovně lidu	144	92	16	28	8
Celkem	183	30	55	20	

○ P R Á V N Í P O R A D N A S D B R N O ○ P R Á V N Í P O R A D N A S D B R N O ○

(Dokončení ze strany 2)

Případnutí pozůstalosti dědicům – dědici případně celá pozůstalost, je-li povolán jako dědic jediný. Je-li povolán dědici zůstaven jen podíl, případně zbylá část pozůstalosti zákonným dědicům. – Je-li povoláno několik dědiců a podíly nejsou určeny, mají právo na pozůstalost rovným dílem. – Je-li povoláno několik dědiců tak, že jsou všem určeny podíly, ale pozůstalost není vyčerpána, mají právo na zbylou část pozůstalosti zákonní dědicové. Toto právo zákonní dědicové nemají, zůstavil-li zůstavitel povoláním dědicům zřejmě celou pozůstalost, byť i při výčtu podílů nebo věcí něco přehlédl. – Vyměřil-li zůstavitel některým z povolání dědiců

určité podíly a jiným nikoli, případně dědicům povoláním bez podílu zbylá část pozůstalosti rovným dílem. – Nezbude-li nic, srazí se pro dědice, který byl povolán bez podílu, poměrně ze všech vyměřených podílů tolik aby se mu dostalo podílu rovného s dědicem, kterému bylo vyměřeno nejméně. Jsou-li podíly ostatních dědiců stejné, srazí se z nich tolik, aby se dědici, který byl ustanoven bez podílu, dostal podíl s jinými.

§1503 – Vyskytnou-li se mezi povoláními dědici osoby pokládané při zákonné posloupnosti vzhledem k ostatním za jednu osobu, pokládají se za jednu osobu i při dělení podle závěti; to neplatí, je-li vůle zůstavitele zřejmě opačná. Povolá-li zůstavitel za dědice

bez bližšího určení skupinu osob, má se za to, že dědici jsou ti, kteří do určené skupiny patřili v době zůstavitelovi smrti.

Závěr. Touto první částí bych rád Vás uvedl do problematiky dědického práva podle NOZ. Jsem si vědom, že čtení těch textů odrazuje. Nelze tuto stať jen přečíst, nýbrž několikrát se k ní vrátit a snažit se nové termíny si ozřejmit. Nerezignovat! Ale Vás, většina čtenářů v minulosti zaujímal nějakou řídicí funkci, kdy jste se museli ovládat celou řadu zákonných předpisů. Proto si dejte úkol, že se dokážete vyrovnat i s tímto náročným úkolem, jako jsou uvedené paragrafy. K tomu Vám přeji odvalu a trpělivost. **JUDr. Neveselý Karel**

ZAHRAŇIČNÍ POBYTOVÉ ZÁJEZDY

Chorvatsko – Trogir ostrov ČIOVO
Apartmány vybavené kuchyňkou, terasa, vlastní zdroj pitné vody, strava vlastní, 10 - 15 m od moře.

1) 7. 6. - 16. 6. – cena za osobu 4.600 Kč;
2) 18. 6. - 30. 6. – cena za osobu 5.200 Kč;
3) 3. 8. - 11. 9. – cena za osobu 5.200 Kč.

Doporučujeme volit zájezd č. 2 nebo č. 3.
Itálie – Bibione – 4 lůžkové apartmány.
Vybavení: 2 dvoulůžkové pokoje, kuchyňka, jídelna, balkon, sprcha, WC. Přímo u pláže. Strava vlastní.

1) 14. 6. – 23. 6. – cena za osobu včetně „busu“ 5.530 Kč (7 nocí);

2) 14. 6. - 30. 6. – cena za osobu včetně „busu“ 9.550 Kč (14 nocí).

Podhájska

Ubytování v domečku „U Vodníka“ ve dvou a třílůžkových pokojích, kuchyňka, koupelna, WC, velká společenská pobytová místnost.

Termín:

22. 9. – 26. 9. 2013 – cena za osobu je 1.600 Kč + jízdné.

KUDY - KAM - ZÁJEZDY

Náš první celodenní zájezd se uskuteční po Velikonocích **ve čtvrtek 4. 4. 2013 do zámku v Lysicích na výstavu květin „Jaro na zámku“**. Samozřejmě si prohlédneme i zámek s bohatými sbírkami nábytku a předmětů uměleckých řemesel od renesance až po secesi. Neodmyslitelně je spjat s osobností rakouské spisovatelky Marií Exner Eschenbach, rozená hraběnka Dubská. Její romány Božena a Obecní dítě citlivě odráží sociální problematiku doby i na Moravě. Cestou tam shlédneme kostelík v Závisti a v Bořitově. Na zpáteční cestě se stavíme v pivovaru Černá Hora. Sraz 4. 4. 2013 v 9 hodin na Nových sadech. Cena 180 Kč.

Další zájezd plánujeme na květen, **23. 5. 2013 s cílem Kutná hora, kostnice v Sedleci, zámek Žleby a žehušická obora** bílých jelenů a černých daňků. Cena tohoto zájezdu je 400 Kč. Bližší informace budou v dubnovém čísle Brněnského seniora.

Přihlášky přijímáme každé pondělí od 9 do 12 hodin v kanceláři na Běhounské 17.
Těšíme se na Vás.

Místní organizace SDČR v Brně Žabovřeskách, Nadace Zdraví pro Moravu, Český rozhlas Brno a ÚMČ Brno-Žabovřesky pořádá **VE ČTVRTEK 28. 2. V 17:00 HOD. V KD RUBÍN** kulturní program

ZPÍVÁNÍ PRO ZDRAVÍ

kde hraje cimbálová muzika, zazpívá **Václav Kovářik** a jeho hosté, moderuje redaktorka ČR Brno **dr. Marcela Vandrová**.
Předprodej: KD Rubín, TIC Běhounská 17

VYCHÁZKY V BŘEZNU

A DUBNU 2013

* každé pondělí * odjezd před 9. hodinou *

4. 3. Královopolské nádraží – autobus č. 43 do Soběšic. Výstup – konečná „Klarisky“ – lesem do Mokré Hory.
11. 3. Mendlovo náměstí – autobus č. 52 – výstup Kohoutovice „hájenka“ – Jezírka – Jundrov. Odjezd 8.45 h.
18. 3. Židenice – Stará osada – autobus č. 78 – Velká Klajdovka – „Šumbera“ – Velká Klajdovka.
25. 3. Mendlovo náměstí – autobus č. 52. Výstup „Stará dálnice“ – divočí – Údolím oddechu – Kamennolom. Odjezd 8.45 h.
1. 4. svátek – Sraz na zastávce „Přístaviště“ – tramvaj č. 1 směr Bystrc. Kolem přehrady – „Osada“ a zpět.
8. 4. Mendlovo náměstí – trolejbus č. 37 konečná Kohoutovice – rezervace konikleců – „Myslivna“ – Pisárky.
15. 4. Židenice – Stará osada – autobus č. 78 – Velká Klajdovka – nová lesní cesta „Šumbera“ – Maloměřice – autobus č. 64.
22. 4. Konečná tramvaje č. 5 – Štefánikova čtvrť – autobus č. 57 – Útěchov-náměstí – Mufloní studánka a zpět.
29. 4. Židenice – Stará osada – autobus č. 78 – Velká Klajdovka – „Hornek“ – ke hřbitovu na autobus č. 58.

Svaz důchodců ČR MO Brno pořádá ve spolupráci se společností **AKUNA CZ s.r.o.**

Dne 29. 3. 2013 ve 14:00 hod

v prostorách společenského sálu
radnice Brno-střed, Dominikánská 2

přednášku **MUDr. Jaromíra Bertlíka, N.D.**

ZDRAVÝ ŽIVOTNÍ STYL

MUDr. Jaromír Bertlík, N.D. v současné době provozuje soukromou praxi v oblasti přírodní medicíny na své klinice Pinewood Natural Health Centre poblíž Toronta v Kanadě.

Věnuje se výzkumu a studiu léčby rakoviny, bolesti a chronických potíží. Je činný také jako poradce v oblasti výživy a životního stylu. Současně je také expertem v oboru biologické medicíny, homotoxikologie, tradiční čínské a bylinné medicíny. Kromě toho působí jako učitel na kanadském ústavu přírodní medicíny (College of Naturopathic Medicine).

Bližší informace k programu:

603531839 Tatiána Pelcová, Leader Akuna,
731190229 Mgr. Naděžda Míňářová, IND Akuna

INZERCE

☐ **Namaluji portrét Váš, Vašich dětí a vnuků – podle fotografie (olej).**
Cena od 5.000 Kč. Tel: 607 622 450

Brněnský SENIOR - noviny MV Svazu důchodců ČR v Brně.

Adresa vydavatele a redakce, předplatné: Svaz důchodců ČR Jihomoravský kraj - městská organizace Brno, Běhounská 17, 602 00 Brno.
Tel./fax: 545 575 257 • svaz.duchodcu.brno@seznam.cz • www.duchodcibrno.cz • IČO 69706824 • Editor PaedDr. Anna Štofanová, dále tvoří redakční radu Mgr. Alena Kudličková, František Špaček, RNDr. Hubert Fadrus, CSc., Libuše Gottwaldová, Ing. Milena Leichmannová, PhDr. Jana Vrabcová. • Redakční uzávěrka 20. 1., vyšlo 2. 2. 2013 • Uzávěrka dalšího čísla 20. 3. 2013 • Za obsah zveřejněných materiálů odpovídá autor. • Nevyžádané rukopisy se nevracejí. • Reg. číslo MK ČR E 12164 • Tisk: Moravia Perex, spol. s r. o., Trnkova 111; tel.: 544 234 333; e-mail: info@moraviaperex.cz

**Další číslo vyjde
v dubnu 2013**